

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce:	Vliv Vojtovy metody na vývoj dítěte s tělesným handicapem
Autorka práce:	Anna Průšová
Vedoucí práce:	PhDr. Hana Sotáková, Ph.D.

Ve své bakalářské práci se autorka rozhodla zaměřit na problematiku rehabilitačního cvičení v rodinách dětí s tělesným handicapem, konkrétně pak na užití Vojtovy metody. Hlavním cílem bylo zjistit, jak cvičení s dětmi hodnotí rodiče, zda a jaké vnímají u svých dětí posuny a na jaké těžkosti v souvislosti s Vojtovou metodou naráží.

V souladu se zaměřením práce je teoretická část věnována představení Vojtovy metody i jejího autora. Kromě principů metody a přehledu cviků se zaměřuje na téma spolupráce mezi aktéry a vymezuje klíčové faktory ovlivňující úspěšnost terapie. Poslední kapitola podává přehled o vývoji motoriky a jeho významu pro psychický rozvoj v raném věku dítěte.

Oceňuji, že autorka cílí na zkoumanou problematiku a přiměřeně podrobně se zabývá úzce souvisejícími oblastmi výzkumného tématu. Seznam použitých zdrojů je sice méně obsáhlý, než je běžné, nicméně s ohledem na úzké zaměření textu považuji počet zdrojů za dostatečný. Při práci s literaturou dodržuje autorka citační standardy, pouze v několika málo případech bych doporučila častější odkazování na zdroj (např. str. 22-23). Text je logicky uspořádaný, více prostoru by však mohlo být věnováno již dříve realizovaným studiím zaměřeným na hodnocení přínosu Vojtovy metody – viz např. pouze v diskuzi zmíněné práce Bezděkové a Schubertové.

Praktickou část práce tvoří vlastní výzkumné šetření, jehož hlavní součástí bylo dotazníkové šetření rodin podstupujících terapii Vojtovou metodou. Toto dotazníkové šetření, kterého se zúčastnilo 10 rodin, doplnila autorka ještě o strukturovaný rozhovor s rehabilitační sestrou. Cíl práce i metodologie jsou jasně vymezeny, v návaznosti na ně bych však ráda položila autorce práce otázku: *Jak zpětně hodnotí výběr výzkumného vzorku – jeho velké věkové rozpětí i rozmanitost v délce trvání rehabilitace? Zvláště pak ve vztahu k otázce mapující hodnocení přínosů Vojtovy metody na psychický vývoj dítěte?*

Data prezentuje autorka přehledně, postupuje podle otázek v dotazníku a odpovědi rodičů interpretuje současně s výpovědí fyzioterapeutky, což podle mého názoru umožňuje hlubší uchopení tématu. Vítám, že autorka neopomíná svá tvrzení dokládat citací výroků respondentů, uvítala bych však, kdyby tvrzení a výroky více propojila a neuváděla pouze v závěru kapitol. Co se týká uspořádání kapitol, matoucí je zařazení kapitoly *Posun ve vývoji* do bloku uzavřených otázek – viz kapitola 5.1. Ve stejném oddíle jsem pak zaznamenala drobnou neshodu mezi údajem v tabulce a popisem dat (počet osob podílejících se na péči na str. 34 a 36). Tyto nesrovnalosti v textu jsou však zcela výjimečné.

Jak autorka sama v diskuzi shrnuje, mnoho ze zjištěných informací potvrzuje dosavadní zjištění o zkušenostech rodin procházející rehabilitací Vojtovou metodou. Alarmujícím zjištěním je pro mě stále vysoký podíl rodin deklarující nepochopení ze strany rodiny či přátel i vysoký počet matek zajišťující rehabilitační cvičení bez pomoci dalších osob. I z tohoto důvodu považuji téma práce za důležité a i nadále aktuální.

Jazykové zpracování práce je na vysoké úrovni, a to jak po stylistické, tak gramatické stránce. Autorka dobře formuluje, text je čtivý a práce obsahuje všechny náležitosti. Autorka sice nestandardně ve velké míře využívá ich-formu, nicméně text tím není nijak narušen. Práce splňuje nároky kladené na závěrečné práce, proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 11.5. 2021

PhDr. Klára Špačková, Ph.D.